

Številka: 018-040/2025-9

Datum: 16. 5. 2025

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN), v senatu Marka Medveda, kot predsednika senata, ter Andraža Žvana in mag. Zlate Jerman, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Storitev čiščenja delovnih prostorov na okolju prijazen način*«, v sklopu 5 in v sklopu 6, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja INLESK d.o.o., Partizanska cesta 13A, Maribor (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Elektro Maribor, d.d., Vetrinjska ulica 2, Maribor (v nadaljevanju: naročnik), dne 16. 5. 2025

odločila:

Zahtevku za revizijo se ugotovi tako, da se razveljavi odločitev naročnika o oddaji javnega naročila v sklopu 5 in sklopu 6, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 2201-4/2025-9 z dne 28. 3. 2025.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja po postopku naročila male vrednosti, je bilo objavljeno na portalu javnih naročil dne 27. 2. 2025, pod št. objave JN001259/2025-SL3/01. Zadevno javno naročilo je razdeljeno na 6 sklopov.

Naročnik je dne 1. 4. 2025 na portalu javnih naročil objavil dokument »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 2201-4/2025-9 z dne 28. 3. 2025 (v nadaljevanju: odločitev o oddaji javnega naročila), s katerim je sklop 5 oddal ponudniku Acola, d.o.o., Godič 29, Stahovica (v nadaljevanju: izbrani ponudnik Acola, d.o.o.), sklop 6 pa ponudniku Celovite storitve d.o.o., Kardeljeva cesta 85, Maribor (v nadaljevanju: izbrani ponudnik Celovite storitve, d.o.o.). Iz omenjenega dokumenta izhaja, da je naročnik pred razvrstitvijo ponudb glede na merilo za oddajo javnega naročila vlagateljevo ponudbo v vseh sklopih zavrnil kot nedopustno, ker je vlagatelj priložil napačen obrazec »*Tehnična specifikacija s ponudbenim predračunom – priloga E*«.

Vlagatelj je z vlogo z dne 8. 4. 2025 vložil zahtevek za revizijo, v katerem zatrjuje, da je naročnikova odločitev o zavrnitvi njegove ponudbe v sklopu 5 in 6 neobrazložena. Naročnik ni pojasnil, zakaj naj bi bil predložen obrazec »*Tehnična specifikacija s ponudbenim predračunom – priloga E*« napačen oz. v čem je napaka predloženega obrazca, kot tudi ne, zakaj njegova ponudba ni dopustna, upošteva, da (domnevna) »napačnost« obrazca ni antipod katerega izmed kriterijev dopustne ponudbe. Naročnikova odločitev je tudi zmotna, saj je vlagatelj predložil pravičen obrazec »*Tehnična specifikacija s ponudbenim predračunom – priloga E*«. Vnaprej pripravljen obrazec v sklopu 6 nepravilno seštevja postavke – to napako je vlagatelj odpravil. Ponudniki, ki napake niso odpravili, so oddali nedopustne ponudbe. Glede na navedeno vlagatelj predlaga razveljavitev zadevnega postopka javnega naročila, podredno pa razveljavitev odločitve o oddaji javnega naročila v sklopu 5 in 6 ter sprejem nove odločitve v sklopu 5 in 6, v kateri se upošteva in oceni tudi vlagateljeva ponudba.

Izbrani ponudnik Acola, d.o.o., ki ga v tem postopku pravnega varstva zastopa odvetnica Suzana Miklič Nikič, Ljubljanska cesta 102, Domžale, v vlogi z dne 14. 4. 2025 predlaga zavrnitev zahtevka za revizijo v delu, ki se nanaša na sklop 5. Izbrani ponudnik Acola, d.o.o., navaja, da če vlagatelj ni predložil pravičnega obrazca »*Tehnična specifikacija s ponudbenim predračunom – priloga E*«, ga naročnik ne more upoštevati. Vlagatelj revizijskih navedb, vezanih na sklop 5, ni vsebinsko obrazložil.

Izbrani ponudnik Celovite storitve, d.o.o., katerega je naročnik dne 11. 4. 2025 obvestil o vložnem zahtevku za revizijo in ga seznanil s pravico do izjasnitve o navedbah v zahtevku za revizijo, se do navedb vlagatelja ni opredelil.

Naročnik je s sklepom z dne 24. 4. 2025 zavrnil zahtevek za revizijo. Naročnik navaja, da je del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila tudi excelov dokument »*Priloga E - Tehnična specifikacija s ponudbenim predračunom*«, ki vsebuje šest listov, pri čemer vsak posamezen list predstavlja specifikacijo za posamezen sklop. Vnaprej pripravljen obrazec in vlagateljev obrazec se razlikujeta tako po vsebini kot po obliki. V vlagateljevem obrazcu je v listu Sklop 1 47. vrstica prazna, v listu Sklop 2 je besedilo zapisano z malimi črkami, v listu Sklop 4 umanjka ena postavka, v listu Sklop 5 so spremenjena imena lokacij, v vseh listih so vpisani seštevki površin, poleg tega vlagateljev obrazec (v nasprotju z naročnikovim obrazcem) omogoča vpis cen na eno na več kot dve decimali. V dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila je navedeno, da mora biti ponudba podana na prilogah, izdelanih s strani naročnika, in da vsebine obrazcev, izjav, listin in dokumentov ni dovoljeno spreminjati. Naročnik je v zvezi s spornim obrazcem zapisal, da ponudnik razen vnosa cen ne sme spreminjati vsebine, oblike ali lastnosti drugih celil, listov ali delovnega zvezka, in da bo ponudnik, če bo spreminjal popise, izločen iz nadaljnje obravnave. Vlagatelj ni oddal ponudbe na objavljenih obrazcih in je ali neupravičeno odstranil zaščitno dokumenta ali pa poustvaril obrazec naročnika, ob tem pa je prišlo do vsebinskih neskladij, dodatnih zapisov vlagatelja in neupoštevanja navodil naročnika. Ker je vlagatelj predložil napačen obrazec, ne izpolnjuje pogojev za sodelovanje, ponudba ne ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenih v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Vlagatelj zatrjuje neobrazloženost odločitve le v sklopu 5 in 6, medtem ko je v ostalih sklopih naročnikova odločitev očitno zadosti obrazložena, kar kaže na zlorabo pravice do pravnega varstva. Naročnik zato predlaga izrek denarne kazni. Ker je v listu Sklop 6 odveč 85. vrstica (ki predstavlja seštevke 82., 83. in 84. vrstice, posledično pa so vrednosti teh vrstic dvakrat upoštevane pri skupni ponudbeni vrednosti), je naročnik v preostalih predloženih ponudbah samo enkrat upošteval vrednosti 82., 83. in 84. vrstice. Naročnik še navaja, da je zahtevek za revizijo pavšalen in vsebinsko neobrazložen, saj vlagatelj ne pojasni, katero kršitev očita naročniku.

Vlagatelj se do navedb naročnika v sklepu o zavrnitvi zahtevka za revizijo, ki je bil vlagatelju vročen dne 29. 4. 2025, ni opredelil.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 30. 4. 2025 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in pripadajočo dokumentacijo predrevizijskega postopka.

Državna revizijska komisija je pri odločanju o zahtevku za revizijo pregledala dokumentacijo o postopku oddaje predmetnega javnega naročila, pri čemer je vpogledala v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila in izpodbijano odločitev o oddaji javnega naročila.

Po pregledu navedene dokumentacije ter po preučitvi navedb vlagatelja, izbranega ponudnika Acola, d.o.o., in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Državna revizijska komisija uvodoma ugotavlja, da je naročnik predmetno javno naročilo razdelil na šest sklopov, da so ponudniki ponudbe lahko oddali za enega ali več sklopov in da naročnik ni omejil števila sklopov, ki se lahko oddajo enemu ponudniku (gl. točko C.1 obvestila o javnem naročilu in 2. ter 3. točko Navodil ponudnikom za pripravo ponudbe). Iz odstopljene dokumentacije je razvidno, da je vlagatelj oddal ponudbo za vse sklope, naročnik pa je vlagateljevo ponudbo v vseh sklopih zavrnil kot nedopustno iz razloga, ker je vlagatelj predložil napačen obrazec »*Tehnična specifikacija s ponudbenim predračunom – priloga E*«. Vlagatelj je vložil zahtevek za revizijo zoper naročnikovo odločitev v sklopu 5 in 6.

Državna revizijska komisija ne more pritrditi navedbam naročnika, da je zahtevek za revizijo pavšalen in vsebinsko neobrazložen ter da iz njega ni razvidno, kaj vlagatelj očita naročniku v sklopu 5 in sklopu 6, kot tudi ne navedbam izbranega ponudnika Acola, d.o.o., da vlagatelj revizijskih očitkov, vezanih na sklop 5, ni vsebinsko obrazložil. Iz zahtevka za revizijo je namreč jasno razvidno, da vlagatelj naročniku očita neobrazloženost odločitve o zavrnitvi njegove ponudbe v sklopu 5 in 6, in sicer, ker naj naročnik v odločitvi o oddaji javnega naročila ne bi pojasnil, zakaj in na podlagi katerih dejstev je naročnik zaključil, da je predložen obrazec »*Tehnična specifikacija s ponudbenim predračunom – priloga E*« napačen, in ker naročnik naj ne bi pojasnil, katerega izmed elementov dopustnosti ponudbe vlagateljeva ponudba ne izpolnjuje.

Vlagateljeve navedbe glede neobrazloženosti odločitve o zavrnitvi vlagateljeve ponudbe je treba presojati z vidika 90. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS; št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), ki vsebuje splošna pravila o tem, kaj mora vsebovati odločitev o oddaji javnega naročila. Tretji odstavek 90. člena ZJN-3 določa, da mora odločitev o oddaji javnega naročila med drugim vsebovati razloge za zavrnitev ponudbe vsakega neuspešnega ponudnika, ki ni bil izbran. Dolžnost naročnika torej je, da v primeru zavrnitve posamezne ponudbe navede razloge za odločitev, s čimer neizbranemu ponudniku zagotovi možnost uresničitve pravice do učinkovitega pravnega sredstva. Navedena določba odraža načelo transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3), v skladu s katerim mora biti ponudnik izbran na pregleden način in po predpisanem postopku.

Zakon ne določa natančnejših kriterijev za ugotavljanje zadostnosti oziroma ustreznosti vsakokratne obrazložitve odločitve v zvezi z oddajo javnega naročila, je pa slednje skozi prakso izoblikovala Državna revizijska komisija. Namen odločitve v zvezi z oddajo javnega naročila je predvsem seznanitev gospodarskih subjektov z zadostnimi informacijami, potrebnimi za učinkovito uveljavljanje pravnega varstva (smis. prim. odločitve v zadevah št. 018-108/2021, 018-050/2022, 018-051/2023, 018-104/2023). V tem okviru se za obrazložitev ne zahteva, da bi bila vseobsežna, torej takšna, da bi zajemala prav vse podrobnosti posameznih razlogov, na podlagi katerih je naročnik sprejel odločitev v zvezi z oddajo javnega naročila, mora pa vsebovati jasne in nedvoumne razloge naročnika do te mere, da se lahko gospodarski subjekti seznaniijo z utemeljitvijo odločitve, preverijo njeno pravilnost oziroma zakonitost ter po potrebi zaščitijo svoje

pravice. Gospodarski subjekti morajo zato biti v zadostni meri seznanjeni s konkretnimi ter jasnimi (in ne le z abstraktnimi ter pavšalnimi) razlogi, ki so naročnika vodili pri sprejemu odločitve. Razlogi za odločitev morajo biti konkretizirani do takšne mere, da lahko gospodarski subjekt v morebitnem postopku uveljavljanja pravnega varstva navede vsa relevantna dejstva in predloži dokaze, s katerimi dokazuje, da razlogi, ki jih je naročnik navedel v odločitvi, niso utemeljeni, in da posledično odločitev v zvezi z oddajo naročila ni zakonita. Ali je povzetek ustreznih razlogov v odločitvi v zvezi z oddajo naročila zadosten, je potrebno presojati v vsakem konkretnem primeru posebej, in sicer glede na vse okoliščine primera (smis. npr. odločitve Državne revizijske komisije, št. 018-253/2015, 018-061/2017, 018-259/2017).

V zvezi z vlagateljevo ponudbo je naročnik v izpodbijani odločitvi o oddaji naročila za sklop 5 in za sklop 6 navedel:

»Naročnik [...] ugotovil, da je ponudnik INLESK d.o.o. priložil napačen obrazec »TEHNIČNA SPECIFIKACIJA S PONUDBENIM PREDRAČUNOM – PRILOGA E«. Zaradi navedenega se ponudba v skladu z opredelitvijo dopustne ponudbe, kot izhaja iz 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, oceni kot nedopustna«.

Državna revizijska komisija na podlagi citirane obrazložitve o zavrnitvi vlagateljeve ponudbe ugotavlja, da naročnik razloga za zavrnitev vlagateljeve ponudbe v sklopu 5 in sklopu 6 ni ustrezno konkretiziral oziroma obrazložil. Iz odločitve o oddaji naročila sicer izhaja naročnikova ugotovitev, da je obrazec *»TEHNIČNA SPECIFIKACIJA S PONUDBENIM PREDRAČUNOM – PRILOGA E«*, predložen v vlagateljevi ponudbi, napačen, in da posledično vlagateljeva ponudba ni dopustna v smislu 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3. Vendar pa iz izpodbijane odločitve o oddaji javnega naročila, kot to navaja tudi vlagatelj, ni mogoče razbrati razlogov, na katerih temelji naročnikov zaključek o napačnosti predloženega obrazca. Naročnik je namreč navedel zgolj zaključek ugotovitve, in sicer da je vlagateljov obrazec napačen, ni pa navedel ugotovljenega konkretnega dejanskega stanja (t.j. konkretnih dejstev), na katerih temelji njegov zaključek. Iz izpodbijane odločitve o oddaji javnega naročila tako ni mogoče razbrati, zakaj naj bi bil v vlagateljevi ponudbi predložen obrazec *»napačen«* oz. v čem in v katerih delih se razlikuje od vnaprej pripravljenega obrazca naročnika. V zvezi z vlagateljevimi navedbami, da naročnik ni pojasnil, kateri element dopustnosti zaradi (domnevne) napačnosti obrazca ni izpolnjen, gre pojasniti, da tudi če bi bilo mogoče še šteti, da iz izpodbijane odločitve implicitno izhaja, da vlagateljeva ponudba ni skladna z zahtevami naročnika (kar je eden izmed elementov dopustnosti ponudbe), pa iz nje ni mogoče razbrati, s katero naročnikovo zahtevo ni skladna vlagateljeva ponudba oz. katere zahteve, določene v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, vlagatelj ni izpolnil.

Iz navedb naročnika v sklepu o zavrnitvi zahtevka za revizijo sicer izhaja, da naj bi vlagatelj, v nasprotju z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, predrugail sporni obrazec (ki po vsebini predstavlja ponudbeni predračun) v delu, ki se nanaša na sklope 1, 2, 4 in 5 (v slednjem naj bi vlagatelj spremenil imena lokacij), in da naj bi vlagatelj posegel v sporni obrazec na način, da je vpisal vsote površin in na način, da je v obrazec mogoče vpisati cene na enoto na več kot dve decimalni mesti (česar naročnikov obrazec ni omogočal), vendar so te navedbe prepozne in zato neupoštevne, posledično pa se Državna revizijska komisija do njih ni vsebinsko opredeljevala. Naročnik izpostavljenih navedb namreč ni podal v izpodbijani odločitvi o oddaji javnega naročila, temveč (prvič) šele v postopku pravnega varstva. Enako kot vlagatelj v postopku pravnega varstva po tem, ko naročnik že odloči o zahtevku za revizijo, praviloma ne sme navajati novih kršitev, dejstev in predlagati novih dokazov (šesti odstavek 29. člena ZPVPJN), tudi naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo (torej v postopku pravnega varstva) ne sme navajati novih razlogov za utemeljitev odločitve o (ne)oddaji javnega naročila, ki jih ni navedel že v izpodbijani odločitvi sami, s tem pa tudi ne konkretizacije teh razlogov, saj bi bilo vlagatelju posledično onemogočeno učinkovito uveljavljanje pravnega varstva.

Naročnik v tem postopku pravnega varstva ne more uspeti z navedbami, da je vlagatelj, kljub temu, da je bila njegova ponudba v vseh šestih sklopih zavrnjena z identično argumentacijo, vložil zahtevek za revizijo le v sklopu 5 in 6, na podlagi česar naročnik sklepa, da je vlagatelju v ostalih sklopih znana napaka spornega obrazca in da je po mnenju vlagatelja v ostalih sklopih odločitev o zavrnitvi njegove ponudbe zadosti obrazložena. V zvezi s slednjimi navedbami gre najprej pojasniti, da vlagatelj nima dolžnosti vložiti zahtevka za revizijo, temveč je to njegova pravica. Poleg tega gre pojasniti, da je sklop (samostojen) del javnega naročila, ki tvori zaključeno celoto in ga je mogoče oddati ločeno. Ponudniki za posamezne sklope predložijo samostojne oz. ločene ponudbe, naročnik pa prejete ponudbe za posamezen sklop presoja glede na zahteve tega sklopa. Morebitne pomanjkljivosti ponudbe v enem sklopu niso relevantne za presojo dopustnosti ponudbe v drugih sklopih. Zato dejstvo, da vlagatelj ni vložil zahtevka za revizijo v sklopih od 1 do 4 (katerega vlagatelj ni bil dolžan vložiti) ne pomeni že, da je vlagatelj seznanjen z razlogi, zaradi katerih je naročnik njegov obrazec za sklop 5 in 6 ocenil za napačnega.

Državna revizijska komisija navedb vlagatelja, da je predložil pravilen obrazec in da je v spornem obrazcu popravil napačno naročnikovo formulo (v posledici katere naj bi se tri postavke predračuna dvakrat prišteli k skupni ponudbeni vrednosti), vsebinsko ni presojala. Ker naročnik v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo ni navedel razlogov, zaradi katerih je vlagateljev obrazec ocenil za napačnega, tudi ni mogoče zaključiti, da je naročnik zaradi vlagateljevega posega v formulo v sklopu 6 zaključil, da je vlagatelj (v sklopu 6) predložil napačen obrazec.

Na podlagi navedenega Državna revizijska komisija zaključuje, da je vlagatelj v okviru zahtevka za revizijo uspel izkazati, da naročnik odločitve v delu, ki se nanaša na zavrnitev vlagateljeve ponudbe v sklopu 5 in sklopu 6 ni obrazložil na način, ki bi bil skladen s tretjim odstavkom 90. člena ZJN-3 in načelom transparentnosti javnega naročanja (6. člena ZJN-3). Za odpravo ugotovljene kršitve ni potrebna razveljavitev celotnega postopka oddaje javnega naročila, kot je to primarno predlagal vlagatelj, ampak zadošča milejši ukrep, in sicer razveljavitev odločitve o oddaji naročila v sklopu 5 in sklopu 6. Državna revizijska komisija je zato na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zahtevku za revizijo ugodila tako, da je razveljavila naročnikovo odločitev o oddaji javnega naročila v sklopu 5 in sklopu 6, kot izhaja iz dokumenta *»Odločitev o oddaji javnega naročila« št. 2201-4/2025-9 z dne 28. 3. 2025.*

V zvezi z vlagateljevim predlogom, *»da se za sklopa 5 in 6 izda nova odločitev, v kateri se bo upoštevala in ocenila tudi ponudba vlagatelja«*, gre pojasniti, da postopek oddaje javnega naročila izvaja in v njem odloča naročnik. Državna revizijska komisija, ki na pravovarstveni predlog vlagatelja (tudi sicer) ni vezana, pa ima v skladu z 39. členom ZPVPJN v revizijskem postopku zgolj kasatorična (in ne reformatorična) pooblastila. To pomeni, da lahko naročnikova ravnanja v primeru ugotovljenih kršitev (zgolj) razveljavi, ne more pa namesto naročnika sprejeti odločitve v postopku oddaje javnega naročila (ta odločitev še vedno ostaja v pristojnosti naročnika).

Državna revizijska komisija z namenom pravilne izvedbe postopka oddaje predmetnega javnega naročila v delu, v katerem je bil razveljavljen, naročnika na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN napotuje, da v nadaljevanju postopka oddaje tega javnega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3, in jo ob upoštevanju določb 90. člena ZJN-3 (v povezavi s prvim odstavkom 6. člena ZJN-3) ustrezno obrazloži, pri tem pa upošteva ugotovitve Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa.

S tem je odločitev Državne revizijske komisije utemeljena.

V zvezi z naročnikovim predlogom za izrek denarne kazni zaradi zlorabe pravice do pravnega varstva po tretjem odstavku 21. člena ZPVPJN (ki ga naročnik utemeljuje z navedbami, da je

vlagatelj vložil zahtevek za revizijo le v sklopu 5 in 6, ne pa tudi v preostalih sklopih), gre pojasniti, da vložitev zahteve za pravno varstvo sama po sebi še ne predstavlja zlorabe pravic, ampak je o zlorabi procesnih pravic mogoče govoriti tedaj, ko udeleženec v postopku svoje pravice namenoma izvršuje tako, da drugemu škoduje, sam pa od tega nima (v konkretnem postopku) nobene koristi. Pri presoji vprašanja zlorabe pravice do pravnega varstva se je Državna revizijska komisija (npr. odločitve št. 018-189/2016, 018-082/2017, 018-094/2018, 018-048/2020, 018-057/2022) oprla na argumentacijo Ustavnega sodišča Republike Slovenije, ki je v zvezi z zlorabo pravice pri vložitvi ustavne pritožbe zapisalo, da je zloraba pravice do vložitve ustavne pritožbe med drugim podana tedaj, ko je ustavna pritožba očitno nedovoljena in neutemeljena, vsak razumen posameznik pa šteje njeno vložitev kot brez vseh možnosti za uspeh (npr. Up-448/12-11 z dne 21. 6. 2012). Ker v konkretnem primeru ni mogoče ugotoviti, da je zahtevek za revizijo nedovoljen in neutemeljen na način, da bi lahko vsak razumen posameznik štel njegovo vložitev kot brez vseh možnosti za uspeh, ne nazadnje je vlagatelj z zahtevkom za revizijo uspel, v obravnavanem primeru vlagatelju ni mogoče očitati zlorabe pravice do pravnega varstva.

Državna revizijska komisija še ugotavlja, da je vlagatelj preplačal zakonsko določeno višino takse za vložitev zahtevka za revizijo. Drugi odstavek 71. člena ZJPVPJN določa, da znaša taksa dva odstotka od cene najugodnejše dopustne ponudbe (z davkom na dodano vrednost) za sklop ali javno naročilo, vendar ne manj kot 500,00 EUR in ne več kot 25.000,00 EUR. V obravnavanem primeru se zahtevek za revizijo nanaša na naročnikovi odločitvi o oddaji naročila za sklop 5 in za sklop 6. Ob upoštevanju, da vlagatelj z eno vlogo izpodbija odločitev naročnika o oddaji naročila v sklopih 5 in 6, ter ob upoštevanju, da znaša seštevek ponudbenih cen z DDV izbranih ponudnikov za ta sklopa 40.990,62 EUR z DDV, je bil vlagatelj za predmetni zahtevek za revizijo dolžan vplačati takso v višini 819,81 EUR in ne 1.000,00 EUR, kot je dejansko plačal. Državna revizijska komisija bo zato na podlagi 2. alineje četrtega odstavka 72. člena ZPVPJN ministrstvu, pristojnemu za finance, naložila vračilo preveč plačane takse.

Pravni pouk:

Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednik senata:
Marko Medved, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročnik,
- vlagatelj,
- izbrani ponudnik Acola, d.o.o. – po pooblaščenju,
- izbrani ponudnik Celovite storitve, d.o.o.,
- RS MJU.

V vednost:

- Oddelek za splošne, pravne, finančne in kadrovske zadeve, tu.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.